

ning, at Kilometerbetaling er irrational. Da der findes meget hurtige og meget langsomme Tog, kan Vej længden aldrig blive nogen Maalestok for de af Rejselivet opstaaede Udgifter.

Det er Kommissionens Opfattelse, at Forholdet bør ordnes ens for Statsbanerne og Postvæsenet — eventuelt ogsaa for Toldvæsenet, hvor dettes Personale udfører Tjeneste af samme Karakter — og at der bør ydes en Timebetaling, der godt kan være noget mindre end de Timepenge, der fastsættes for Tjenesterejser, omtrentlig to Trediedele af disse Satser.

For Nattjeneste bør ydes ordinære Natpenge, dog kun for den Tid, i hvilken der forrettes Tjeneste, idet man finder de nugældende Regler for vidtgaaende paa dette Punkt.

Godtgørelse bør ydes, hvor Overnatningsværelse mangler.

Ogsaa paa et andet Punkt foreslaar man en Indskrænkning, idet der nu oppebæres fulde Kørepenge samtidig med Dag- og Timepenge, naar kørende Personale er udkommanderet til at forrette Togtjeneste fra en anden Station end Hjemstedet. Dette har man ændret saaledes, at Kørepengene under saadanne Forhold nedsættes til $\frac{2}{3}$.

Det er en Selvfølge, at det rejsende Personale, der ved sædvanlig Tjeneste oppebærer Kørepenge eller Sejlpenge, under eventuelle almindelige Tjenesterejser, saasom ved Udrejse til andet midlertidigt Tjenestested eller Hjemrejse derfra, stilles lige med andre Tjenestemænd i Henseende til at oppebære almindelige Time- eller Dagpenge.

Fra Statsbanernes Søfartspersonale foreligger Ønske om, at der ydes dette en lignende Godtgørelse som Togpersonalet.

Efter Kommissionens Skøn er det paa gældende Personale, navnlig ved de kortere Overfarer, gunstigere stillet end det i Togene tjenstgørende Personale, bl. a. derved, at det under Tjenesten har en hyppigere Adgang til at komme i Forbindelse med Hjemstedet.

Man har dog foreslaaet en Godtgørelse

til dette Personale — Sejlpenge — for Fraværelsen fra Hjemmet. Godtgørelsen beregnes efter Antallet af udførte Ture. I Betragtning af, at der her indføres noget nyt, er Satserne opført i Loven i Modsætning til Kørepenge-satserne, der fastsættes ved Finanslovbevilling.

Samtidig med Indførelsen af Sejlpenge maa den nuværende Godtgørelse for Eks-trasejlads inddrages.

Til § 1250.

Ved Postvæsenet ydes Fejltællingspenge efter to forskellige Systemer, idet nogle Tjenestemænd (ved de største Kontorer) har en fast Godtgørelse, medens der er aabnet andre Tjenestemænd Adgang til efter særligt Andragende at faa Tab ved Fejltælling godtgjorte.

Indenfor Statsbanerne er der rejst Krav om Fejltællingsgodtgørelse til visse Jernbanetjenestemænd. Et Andragende herom fra Jernbaneforeningen er af Generaldirektoratet videresendt til Lønningskommissionen. Ligeledes er Andragende fremkommet fra Telegrafvæsenet.

I Udvalget er der Stemning for, at der ogsaa bør kunne gives Fejltællingsgodtgørelse i andre Etater end Postvæsenet.

Til § 1251.

De i Stykke 1 omhandlede Honorarer ydes nu ved Finanslovbevilling og foreslaas ogsaa fremtidig ydet paa denne Maade. Det drejer sig om saadanne Steder, hvor Privatbanen ikke har selvstændig Station, men efter Overenskomst og mod Vederlag til Statsbanerne medafbenytter disses Banegaardsanlæg og Personale, saaledes at Stationsforstanderen og Godsekspeditøren tillige bliver stedlige Ledere af Privatbanetjenesten.

De i Stykke 2 omhandlede Honorarer til Grænseposthusbestyrere ydes nu i Henhold til Lov Nr. 167 af 17. Maj 1916, § 14. Det foreslaas fremtidig at yde disse Honorarer ved Finanslovbevilling ligesom Honorarerne for Omlæsningstjeneste. Man gaar dog ud fra, at Honoraret for Tilsyn